BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO
Recull de premsa local i comarcal

PESCA ■ ELS PESCADORS DEL PANTÀ RIBERENC RECLAMEN REPOBLACIONS AMB PEIX AUTÒCTON

Riba-roja reactiva el projecte de la piscifactoria d'esturió i ciprínids

Una empresa privada s'hi ha interessat mentre l'Ajuntament busca la col·laboració de la Generalitat

PER **A. C.**

És un dels projectes estratègics del nou govern municipal de l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre en aquest mandat. Després d'anys de peticions i estudis, la construcció d'una piscifactoria a l'embassament riberenc de Riba-roja d'Ebre sembla més propera que mai.

L'alcalde del municipi, Antoni Suárez, ha admès al *Diari* que una empresa privada del sector aqüícola està interessada a executar la inversió. A més, la Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General de Medi Natural i la Direcció General de Pesca, també han mostrat el seu interès a participar-hi.

> La criança de ciprínids com les carpes permetria repoblar rius i embassaments

Caviar del delta de l'Ebre.- L'empresa lleidatana Proyectia va posar a la venda el Nadal passat el primer caviar del delta de l'Ebre, produït a la seva piscifactoria del Poblenou del Delta. L'empresa va adquirir una antiga piscifactoria en aquest poble ara fa sis anys i la va adequar amb l'objectiu de produir caviar de primera qualitat. A les instal·lacions hi ha milers d'exemplars d'esturió de diverses espècies, com la siberiana o la russa, aquesta darrera molt apreciada i originària de la mar Càspia. S'hi poden trobar exemplars petits de 100 grams fins a adults de més de 15 quilos. Per cada femella adulta es poden extreure uns dos o tres quilos de caviar, equivalent al 10 o 15 per cent del seu pes o total. FOTO: JOAN REVILLAS

A grans trets, anuncia l'alcalde, la futura piscifactoria es dividiria en dues línies de producció, d'una banda, l'explotació comercial de la carn i el caviar d'esturió, i de l'altra, la criança de diversos peixos de la família dels ciprínids destinats a la repoblació d'embassaments i cursos baixos dels rius catalans.

L'anterior govern municipal de l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre encarregà, en aquest sentit, un estudi a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) sobre la viabilitat de la inversió. Aquest estudi ja ha estat tramès al consistori, «i el seu resultat és favorable», ha apuntat Suárez.

Un cop l'empresa privada ja ha mostrat el seu interès, el govern local està cercant la màxima col·laboració tècnica i financera de la Generalitat. «Encara cal definir en quin percentatge hi participen cada una de les bandes però es tracta de buscar un equilibri entre la inversió pública i privada», sentencia Suárez.

Repoblació urgent

La criança de ciprínids, sobretot carpes i barbs, ha de permetre la necessària i urgent repoblació de l'embassament de Riba-roja d'Ebre amb peix autòcton, després que la manca de peix al pantà ha provocat una caiguda dràstica de pescadors en els últims anys.

Diversos factors com dos episodis de contaminació al riu o la gestió del pantà per part de l'empresa hidroelèctrica han causat la disminució acusada de peix autòcton al pantà, considerat abans un paradís per a la pesca.

L'APUNT

Presència mil·lenària

La presència de l'esturió (*Acipenser sturio*) a la conca de l'Ebre és citada pels cronistes àrabs. Segons el biòleg i director del Museu Comarcal del Montsià, Àlex Farnós, la seva àrea de distribució arribava fins a la població de Tudela (Navarra), a 490 quilòmetres de la desembocadura. La construcció de l'assut de Xerta al segle XV va limitar la seva àrea als 57 quilòmetres finals de riu. Durant l'edat mitjana l'esturió es capturava al riu Ebre i es comercialitzava. Obtenia el preu més elevat d'entre tots els peixos fluvials o marins.

En un estudi realitzat per a la publicació del llibre *Els esturions (el cas del riu Ebre)*, editat pel Departament d'Agricultura, es van recopilar 198 captures a l'Ebre entre 1910 i 1970. Tanmateix, l'any 1965 ja no hi ha cap data d'adults a l'Ebre, i cinc anys més tard, ni de juvenils. Els autors del llibre assenyalen, entre les raons de l'extinció, l'explotació intensiva de les femelles reproductores entre finals del segle XIX i inicis del XX, i la generalització de l'art deròssec en les plataformes marítimes properes als rius. L'esturió creix al mar i les femelles remunten el riu per pondre els ous.

Font: biblioteca.tortosa.cat